

HỒI THỨ HAI MƯƠI MỐT TUYẾT PHONG TAM MY

Hương Vô Vưu không được sư phụ truyền thụ “Lưỡng nghi cửu u thần kiếm” nhưng “Huyết kiếm thập nhị thức” cũng là kiếm pháp rất tinh diệu của “Hàn Nguyệt Thần Ni”, uy lực không phải tầm thường.

“Tuyết Phong Tam My” đều là những nhân vật lừng danh giang hồ, võ công kiếm thuật đều rất uyên thâm, chỉ qua mười chiêu đã dành được ưu thế, dồn Hương Vô Vưu vào trong màn kiếm ảnh dày đặc của mình:

Lăng Hồng Liên lo lắng nghĩ thầm:

- Xem ra đại sư thư khó mà duy trì thêm được mười chiêu nữa!

Liếc mắt nhìn sang Tạ Vũ Diệp thấy chàng cầm trong tay ba chiếc lá thông, Lăng Hồng Liên biết Vũ Diệp ca ca chuẩn bị xuất thủ yểm trợ nên không lo lắng gì nữa.

Quả nhiên lại qua thêm ba chiêu, Hương Vô Vưu bị đánh bay mất kiếm, kinh hãi lùi lại.

“Thiên Diệp Kiếm” Chu Tiên Vân vẫn chưa chịu dừng tay, trường kiếm xuất chiêu “Độc xà thổ tín” đâm thẳng tới ngực đối phương.

Xem chừng Hương Vô Vưu không còn khả năng tránh được chiêu tuyệt sát này...

Nào ngờ khi mũi kiếm Chu Tiên Vân chỉ còn cách mục tiêu chừng một thước thì hần bị ba mũi ám khí bay tới điểm trúng hai huyết “Khúc tri” ở khuỷu tay và Ma Huyết ngã nhào xuống!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu kinh hãi nhìn lại, thấy đó không phải là ám khí mà chỉ là ba chiếc lá tùng, trong lòng không khỏi rung động, nhìn lên ngọn tùng rậm rạp cách đó bốn năm trượng nói:

- Vị cao nhân nào ở trên cây xin hãy xuống đi!

Tạ Vũ Diệp từ trên ngọn cây buông mình đáp xuống hiện trường, nhẹ như chiếc lá, không làm bốc lên một hạt bụi!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” ngược mắt nhìn sang, kinh dị nghĩ thầm:

- Làm sao một thiếu niên mới mười chín hai mươi tuổi mà có thân thủ siêu phàm như thế?

Nghĩ đoạn chấp tay hỏi:

- Xin các hạ cho biết quý tính đại danh?

Tạ Vũ Diệp chấp tay hoàn lễ đáp:

- Tại hạ Tạ Vũ Diệp.

“Nhất Kiếm Xuyên tâm” Lã Bất Tiếu nói:

- Nguyên là Tạ đại hiệp. Người nói anh hùng xuất tự thiếu niên, quả không sai! Tạ đại hiệp còn ít tuổi mà đã luyện thành thân thủ như thế, quả là xưa nay hiếm có.

Tạ Vũ Diệp cười nói:

- Không dám! “Tuyệt Phong Tam My” uy danh trong giang hồ không phải tầm thường, làm sao hôm nay đến Thanh Liễu Am xuất thủ đối với Hường chương môn nhân lại định hạ độc thủ như thế?

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu nghĩ thầm:

- Tên họ Tạ này núp trên ngọn tùng kia từ trước khi mình đến, như vậy là đã biết rõ mọi chuyện rồi... chỉ không biết hẳn có quan hệ thế nào với “Ánh Ba Môn”?

Nghĩ thế nhưng đem chuyện về chiếc tiêu xa lướt thuật lại một phen.

Tạ Vũ Diệp nghe xong tới giải mấy huyết đạo cho “Thiên Diệp Kiếm” Chu Tiên Vân rồi quay lại nhìn “Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu nói:

- Bây giờ thế này, nếu các hạ đầu qua tại hạ ba chiêu, tại hạ sẽ đảm bảo thương lượng với Hường chương môn nhân hoàn trả lại chiếc tiêu xa cho “Tuyệt Phong Tam My”!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu nghĩ thầm:

- Vừa rồi nhìn công phu “Lạc diệp tri thu” của hắn quả là phi phàm, nhưng ta không tin là trong thiên hạ có kẻ trong vòng ba chiêu thắng nổi “Tuyệt Phong Tam My”!

Nghĩ đoạn gật đầu đáp:

- Các hạ dám xuất ngôn bằng trời như vậy, tất nhiên võ công cái thế. Tại hạ tuy biết không địch nổi nhưng vẫn tiếp ngươi ba chiêu! Tạ đại hiệp sẵn sàng rồi chứ?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Mời các hạ cứ tự nhiên!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu lập tức rút kiếm đâm sang vai trái Tạ Vũ Diệp.

Lã Bất Tiếu trác hiệu “Nhất Kiếm Xuyên Tâm”, đủ biết mỗi chiêu đều hiểm ác, Tạ Vũ Diệp cũng biết lợi hại, liền thi triển khinh công “Mê tông hóa ảnh” tránh đi, chỉ thấy nhân ảnh lướt qua, người đã xuất hiện sau lưng “Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu, xuất thủ cực nhanh điềm ra một chỉ.

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu vừa xuất chiêu, nhìn tới không thấy đối phương đâu nữa, kinh hãi quay lại thì Ma Huyết đã bị điềm trúng, đứng ngậy ra bất động.

Tạ Vũ Diệp chấp tay nói:

- Đa tạ các hạ đã nhường nhịn!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu mặt tái ngắt như gan lợn. Tuy “Tuyệt Phong Tam My” chưa thể nói là bách chiến bách thắng nhưng đã bao giờ lão xuất thủ mà bị thảm bại chỉ trong một chiêu?

“Tuyệt Phong Tam My” ba người thì “Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu và “Thiên Diệp Kiếm” Chu Tiên Vân đã bị bại, còn “Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm bước lên nói:

- Tại hạ “Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm không tự lượng sức muốn thỉnh giáo cao chiêu của Tạ đại hiệp!

Nói xong không đợi đối phương trả lời xuất thủ đánh ngay.

Người này trác hiệu “Vô Nhân Kiếm” tức tay không có thể dùng thay kiếm, Tạ Vũ Diệp vội lướt sang trái nửa bước tránh chiêu rồi xuất “Nhất chỉ thiên công” điểm sang một chỉ.

Chỉ nghe “Roac” một tiếng, vai áo “Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm rách một đường dài lộ ra da thịt trắng ngần!

Tạ Vũ Diệp ngạc nhiên nghĩ thầm:

- Chẳng lẽ người này là nữ?

“Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm tuy chưa bị thương nhưng bị trúng một chỉ rách áo thì nổi giận xông vào tấn công như vũ bão.

Nhận ra đối phương không phải là nam nhân, Tạ Vũ Diệp chỉ ra sức tránh mà không muốn hoàn thủ, điều đó càng làm “Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm nổi giận xuất thủ điên cuồng hơn.

Tránh thêm mấy chiêu nữa, Tạ Vũ Diệp không muốn kéo dài trận đấu thì triển “Mê tông hóa ảnh” lướt tới trước mặt đối phương rồi tay phải hư không chop ra một chiêu “Cách không nhiếp vật”!

Lại nghe “Soạt” một tiếng, “Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm kinh hãi lùi lại ba bước, tấm mặt nạ bị bóc đi, lộ ra bộ mặt xinh đẹp của một thiếu nữ!

Tạ Vũ Diệp ném trả lại tấm mặt nạ cho “Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm, chấp tay nói:

- Tại hạ lỡ tay, xin cô nương thứ lỗi!

“Vô Nhân Kiếm” Đồ Bách Tâm đỏ mặt đáp:

- Tạ đại hiệp võ công thông huyền nhập hóa, tiểu nữ xin tâm phục khẩu phục!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu bước lên, chấp tay nói:

- Tạ đại hiệp quả là thần nhân, “Tuyệt Phong Tam My” xin cam bái hạ phong, chỉ là chiếc tiêu xa...

Tạ Vũ Diệp nhíu mày hỏi:

- Chẳng lẽ trong chuyện này có ẩn tình gì?

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu đáp:

- Không sai! Vấn đề ở đây đối với “Tuyệt Phong Tam Mỹ” chúng tôi không chỉ là năm vạn lượng bạc mà nó quan trọng như là sinh mệnh vậy!

Tạ Vũ Diệp nói:

- Tại hạ còn chưa thật hiểu ý các hạ...

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu đáp:

- Tạ đại hiệp, chuyện rất dài, khó nói hết trong một vài câu...

Hương Vô Vu đến gần nói:

- Tạ đại hiệp, Lã đại hiệp, xin các vị vào sảnh đường uống trà nói chuyện, được không?

Nói xong sai thuộc hạ đi chuẩn bị tiệc mời Tạ Vũ Diệp và “Tuyệt Phong Tam Mỹ” vào sảnh đường thết đãi.

Lăng Hồng Liên cũng từ trên cây nhảy xuống chào hỏi hai vị sư thư.

Trong tiệc, “Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu thay mặt “Tuyệt Phong Tam Mỹ” nói rõ sự tình.

Nguyên hai năm trước Tiền Mậu Sơn Trang của “Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu bị Cự Linh Giáo hủy diệt, toàn trang hơn sáu mươi người đều bị giết sạch, chỉ riêng “Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu cùng sư đệ, sư muội và hai tên đệ tử “Không Bất Hồi” Phương Trung Kỳ, “Khai Bài Chương” Triệu Đại Thắng hành khứ giang hồ là thoát nạn, cả năm người lập trọng thệ phải báo mối huyết hải thâm cừ này. Tuy nhiên biết không phải là địch thủ của bất cứ tên nào trong “Tứ đại hộ pháp” chứ đừng nói gì Giáo chủ Mỹ Thiết Am, nghe tin có vị Tạ Thống lĩnh có lần đánh bại Xuân hộ pháp ở “Đan Tâm Trại”, vốn là người hắc đạo, “Tuyệt Phong Tam Mỹ” vốn là người hắc đạo nên muốn cướp chuyện tiêu xa này làm lễ vật tới “Đan Tâm Trại” xin Tạ Thống lĩnh và quần hùng giúp mình tiêu diệt Cự Linh Giáo để báo thù.

Lăng Hồng Liên nghe xong cười khanh khách nói:

- Vũ Diệp ca ca! Không ngờ huynh sắp có một món hối lộ to như thế...

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu ngơ ngác hỏi:

- Chẳng lẽ Tạ đại hiệp chính là Tạ Thống lĩnh?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Không sai! Bây giờ thế này. Tại hạ và quần hùng ở “Đan Tâm Trại” không phải là hạng lục lâm thảo khấu mà đi ăn chặn năm vạn lượng bạc cứu trợ cho nạn dân. Việc tiêu diệt Cự Linh Giáo là để trừ hại cho võ lâm, cho thương sinh, sao vì thế mà còn gây khó khăn cho nạn dân thêm nữa?

Tại hạ lần này chính đang trên đường đến “Đan Tâm Trại” để cùng quần hùng thương lượng lần cuối cùng để tiêu diệt Cự Linh Giáo, nếu các vị có tâm ý thì hãy góp với võ lâm đồng đạo một tay tiêu diệt tặc đảng, còn theo ý tại hạ thì Hướng chưởng môn nhân nên cho người giải tiêu xa đến Kỳ Sơn cứu trợ cho nạn dân. Không biết ý chưởng môn nhân thế nào?

Hướng Vô Vu trả lời:

- “Ánh Ba Môn” cướp chuyên tiêu này cũng là nhằm mục đích đó!

Sự việc như thế là nhanh chóng được giải quyết, tối hôm đó Hướng Vô Vu mời Tạ Vũ Diệp, Lăng Hồng Liên và “Tuyết Phong Tam My” ở lại Thanh Liễu Am rồi hôm sau sẽ lên đường tới “Đan Tâm Trại”.

Tối hôm đó, Tạ Vũ Diệp đang ngồi vận công thì Lăng Hồng Liên bước vào thấp giọng nói:

- Vũ Diệp ca ca! Chúng ta đi bắt “Quý Hình Tử” thôi!

Tạ Vũ Diệp vội mở mắt ra hỏi:

- Hắn ở đâu? Làm sao muội biết?

Lăng Hồng Liên trả lời:

- Tiểu muội để ý phục bên ngoài nơi để chiếc tiêu xa thì thấy một bóng người lớn vờn xung quanh đó. Tên này khinh công cực kỳ ảo diệu nên đoán là “Quý Hình Tử”.

Tạ Vũ Diệp gật đầu nói:

- Nào, chúng ta đi! Nếu giết được “Quý Hình Tử” coi như việc tiêu diệt Cự Linh Giáo thắng được phân nửa rồi!

Lăng Hồng Liên nói:

- Vũ Diệp ca ca, theo ý tiểu muội thì chúng ta hãy hóa trang thành đệ tử “Ánh Ba Môn” để đối trực cho hai người gác tiêu xa, như thế dễ dàng thành công hơn.

Tạ Vũ Diệp gật đầu nói:

- Quả là diệu kế, Tiểu huynh đã có mặt nạ hóa trang rồi.

Lăng Hồng Liên lấy ra một chiếc mặt nạ được tinh chế rất công phu nói:

- Tiểu muội cũng có đây!

Chừng nửa khắc sau, Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên biến thành hai trung niên hán tử mang kiếm tiên vào ngôi mật thất để chiếc tiêu xa.

Vì Lăng Hồng Liên đã thỏa thuận với sư thư Hướng Vô Vu nên việc đối gác không gặp trở ngại gì.

Vừa bước vào phòng, Tạ Vũ Diệp đã phát hiện ra có một dạ hành nhân nắp trên xà nhà nhưng làm như không hay biết gì, nói với Lăng Hồng Liên:

- Chúng ta ra ngoài tuần tra quanh mật thất, ở trong phòng làm gì?

Nói xong kéo Lăng Hồng Liên ra ngoài, dùng “Truyền âm nhập mật” nói:

- Liên muội! “Quý Hình Tử” đã ở trong nhà rồi! Hãy cẩn thận ám khí của hắn!

Lăng Hồng Liên cũng dùng “Truyền âm nhập mật” hỏi:

- Vũ Diệp ca ca định hạ thủ thế nào?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Vừa rồi hắn chưa hạ thủ đối với hai đệ tử “Ánh Ba Môn” để cướp tiêu, có lẽ để bắt đầu đổi gác sẽ hành động để có thêm thời gian. Chúng ta sẽ chờ hắn hạ thủ, làm như bị hắn ám toán rồi xuất kỳ bất ý xuất thủ không chế, như thế dù khinh công kỳ ảo tới đâu cũng không chạy thoát!

Lăng Hồng Liên gật đầu.

Hai người đi quanh mật thất một vòng rồi quay lại bước vào phòng.

Tạ Vũ Diệp đi trước, vừa bước vào thì chợt thấy hai mũi ám khí bay tới như hai tia chớp, liền đưa ngón tay lên kẹp lấy, đồng thời miệng “Ói” lên một tiếng ngã sấp xuống bên cạnh chiếc tiêu xa!

Lăng Hồng Liên giả bộ thất kinh hỏi:

- Lão đại sao thế?

Vừa lúc ấy lại thêm hai mũi ngân châm bắn tới.

Lăng Hồng Liên cũng kẹp được hai mũi châm rồi giả bộ bị thương ngã xuống.

Dạ hành nhân đáp nhẹ xuống đất, lẩm bẩm:

- Khi “Ánh Ba Môn” phát hiện ra thì mình đã ở cách đây ba chục dặm rồi, trong thiên hạ có ai đuổi kịp “Quý Hình Tử”?

Hắn nói xong bước lại gần chiếc tiêu xa mở cửa xe kiểm tra thì sau lưng có tiếng quát:

- “Quý Hình Tử”!

Đồng thời hai luồng chỉ phong điem tới.

“Quý Hình Tử” không có một cơ hội nhỏ nào tránh thoát, ứng chỉ ngã ngay.

Tạ Vũ Diệp quay sang Lăng Hồng Liên nói:

- Liên muội! Chúng ta về thôi!

Nói xong cặp “Quý Hình Tử” lên lao về đại sảnh.

Hai người tới một lát thì Hường Vô Vu, Ngô Như Thủy và “Tuyệt Phong Tam My” cũng bước vào.

Tạ Vũ Diệp giải Ma Huyết cho “Quỷ Hình Tử” hỏi:

- Các hạ là “Quỷ Hình Tử”, tín sứ của Cự Linh Giáo?

Tạ Vũ Diệp hỏi tiếp:

- Các hạ là người chịu trách nhiệm chính trong việc liên lạc với Lãnh Vân Bang và Trường Sơn phái?

“Quỷ Hình Tử” lại gật đầu.

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Các hạ chịu sự chỉ huy trực tiếp của người nào?

“Quỷ Hình Tử” đáp:

- Đông hộ pháp... Đông Diện Miêu Chủ!

Đột nhiên “Thiên Diệp Kiếm” Chu Tiên Vân bước lên, vung tay chộp xuống mặt “Quỷ Hình Tử” lấy ra một tấm mặt nạ mỏng dính, “Hừ” một tiếng nói:

- Thuật hóa trang của các hạ quả là cao minh!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu “À!” một tiếng nói:

- Thì ra ngươi là “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa!

Tạ Vũ Diệp nói:

- Bằng hữu nói đi! Nếu không bọn nhân sẽ dùng thủ đoạn của Cự Linh Giáo để áp dụng với ngươi đấy...

“Quỷ Hình Tử” hỏi:

- Tạ Thống lĩnh muốn biết gì?

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Các hạ được phái tới đây tất không phải chỉ vì mấy vạn lượng bạc kia phải không?

“Quỷ Hình Tử” gật đầu đáp:

- Không sai! Tại hạ được giáo chủ giao nhiệm vụ theo dõi Tạ Thống lĩnh nên mấy tháng qua đã bám theo các hạ từ “Hoàng Sơn Cương” đến “Hàn Nguyệt Am” rồi tới đây, chẳng qua mấy vạn lượng bạc làm tại hạ nhất thời nảy lòng tham đến nỗi bị bắt...

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Các hạ theo dõi ta, như thế không thể bỏ ta mà về báo với Mỹ Thiết Am được. Vậy thì dùng cách gì để liên lạc với hắn?

“Quỷ Hình Tử” chột hình ra cửa sổ nói:

- Có kẻ... có kẻ muốn giết người diệt khẩu!

Mọi người cùng quay lại nhìn, vừa lúc đó nghe “Bịch” một tiếng, khi nhìn lại thì “Quý Hình Tử” đã ngã nhào xuống đất, thất khiếu trào máu mà chết.

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu nghiêng răng nói:

- “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hoa đã tự chấn vỡ tâm mạch mà chết rồi!

“Thiên Diệp Kiếm” Chu Tiên Vân tức giận ném chiếc mặt nạ lên mặt tử thi nghiêng răng nói:

-Lão tặc thật giáo hoạt!

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu thở dài nói:

- Dù sao thì hấn chết đi cũng là bớt một mối họa cho giang hồ, chỉ không biết hấn làm cách nào để liên lạc với tặc đảng?

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Hình như Lã đại hiệp biết tên này?

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu cười nói:

- Tại hạ thì quá rành tên phản trắc này... Hấn là “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa, đệ tử của Tiệt Trần Đạo Nhân. Gia sư “Tĩnh Dã Đại Sư” vốn có quan hệ khá mật thiết với Tiệt Trần Đạo Nhân, “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa gọi lão nhân gia là sư bá. Được Tiệt Trần Đạo Nhân chân truyền, Liêu Hóa rất giỏi khinh công và thuật hóa trang... Sau khi thành nghệ hạ sơn, hấn cấu kết với bọn hung tàn ác bá trong hắc đạo và nhanh chóng trở thành thủ lĩnh. Vốn tính dâm ác, hấn từng gây ra rất nhiều vụ huyết sát lương dân, cướp của đốt nhà, hiếp sát lương nữ. Hành động của “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hoa đã gây ra nổi công phẫn của võ lâm đồng đạo, sư phụ hấn Tiệt Trần Đạo Nhân tìm hấn để thanh lý môn hộ, không ngờ bị tên phản đồ sát hại...

Sau đó không lâu, gia sư “Tĩnh Dã Đại Sư” tới thăm bằng hữu Tiệt Trần Đạo Nhân thì tình cờ gặp hấn.

Vốn nghe ác danh của “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa từ lâu nên lão nhân gia muốn giúp bằng hữu trừng trị ác đồ, đã không ché huyết đạo hấn nhưng Liêu Hóa kêu khóc năn nỉ rất nhiều, hứa từ nay sẽ cải tà quy chính trở thành người tốt. Gia sư tin là thật nên giải huyết cho hấn đi, nào ngờ khi tìm đến Tiệt Trần Đạo Nhân thì mới biết vị này đã chết, ngoài ra “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa còn giết thêm tiểu sư đệ của mình, chỉ là người này còn chưa đoạn khí nên còn vạch tội hấn cho gia sư biết. Đương nhiên “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa được giải huyết đạo thì đã cao chạy xa bay từ lâu! Gia sư đã lập thệ sẽ giết cho bằng được “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa để thay bằng hữu trừng trị kẻ phản môn khi sư diệt tổ. Thế nhưng từ đó hấn không bao giờ xuất hiện trong giang hồ và cũng không ai nhắc đến danh hiệu “Bách Biến Biên Phù” Liêu Hóa nữa, không ngờ hấn biến thành “Quý Hình Tử”, gia nhập vào Cự Linh Giáo. Hấn biết nay đã bị bắt, khi bị vạch tội trạng ắt không được ai tha thứ nên mới tự chấn vỡ tâm mạch tử tử.

Lăng Hồng Liên nghiêng răng nói:

- Để tên nghịch đồ sát sư chết đi như vậy thì quá tiện nghi cho hẳn!

Tối hôm đó Lăng Hồng Liên giao hai cuốn bí kíp võ học cho hai vị sư thụ nói rõ tình hình về việc “Hàn Nguyệt Thần Ni” đã viên tịch cho hai người biết.

Ngày hôm sau Tạ Vũ Diệp, Lăng Hồng Liên và sư đồ “Tuyệt Phong Tam My” năm người cùng nhau lên đường tới “Đan Tâm Trại”.

Vì Hương Vô Vu là đại đệ tử nên phải về “Hàn Nguyệt Am” thủ hiệu, Ngô Như Thủy ở lại Thanh Liễu Am phụ trách “Ánh Ba Môn” nên Bạch Liên Hoa cùng mọi người đến “Đan tâm Trại”.

Bạch Liên Hoa vốn đã quen biết Lăng Hồng Liên từ trước nên hai người tỏ ra rất thân thiết.

Đọc đường không gặp phải bất trắc gì, chỉ vài ngày sau đã tới “Đan Tâm Trại”.

Lúc đó cao thủ các môn phái đã tập trung ở “Đan Tâm Trại” khá đông.

Phái Thiếu Lâm không chỉ một mình vị chủ trì La Hán Đường Huệ Phi Đại Sư mà còn mang thêm hai cao thủ hàn chữ “Tinh” là Tinh Nguyệt và Tinh Tinh Đại Sư, phái Nga Mi thì ngoài chương môn nhân Thiệu Phong Các ra còn vị trưởng lão Thiện Vân Tử. Người này võ công cao cường, chỉ thích du hí phong trần, quanh năm có mặt khắp thiên nam địa bắc, hành tung bất định.

Lần này Thiện Vân trưởng lão tới “Đan Tâm Trại” là do tính hiếu kỳ, nghe nói có vị thiếu niên trẻ tuổi Tạ Vũ Diệp võ công cái thế, dám đứng ra chống lại Cự Linh Giáo, và thực tế đã đánh bại một tên Xuân Hộ pháp Xuân Phong Đạo Nhân của Cự Linh Giáo cùng một đám cao thủ khác, được võ lâm nhất trí cử làm Thống lĩnh để tiêu diệt Cự Linh Giáo, nên cốt ý đến xem vị thiếu niên xuất chúng kia thực tài thực học ra sao mà có hào khí nuốt sơn hà như vậy?

Nghe báo Tạ Thống lĩnh quay về, “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn, Huệ Phi Đại Sư, Thiệu Phong Các, chương môn nhân phái Không Động Phương Hạ Trúc, Thiện Vân trưởng lão cùng người đứng đầu của nhiều môn phái ra tận sơn môn nghênh tiếp.

“Tuyệt Phong Tam My” thấy vậy vừa sợ hãi vừa kinh dị.

“Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu nuôi chí báo thù đã lâu nhưng ngay cả một tên Đường chủ cũng không giết nổi thì xem ra đại cừu khó báo.

Bây giờ võ lâm tụ tập đông đúc thế này mà còn tỏ ý cung trọng vị Thống lĩnh trẻ tuổi như thế, lo gì không dẹp được Cự Linh Giáo?

Tạ Vũ Diệp và Công Tôn Tuấn giới thiệu người của hai bên xong cùng nhau kéo vào “Tụ nghĩa sảnh” bàn chuyện.

Ngay cả Lăng Hồng Liên thấy mình được đón tiếp long trọng như thế cũng nghĩ thầm:

- Vũ Diệp ca ca là Thống lĩnh võ lâm mà! Sau đây tiêu diệt Cự Linh Giáo xong còn được vinh tôn làm Minh chủ, làm sao mà võ lâm không trọng thị được? Mình từ nay phải kính yêu phục tùng huynh ấy mới được, không ương bướng như trước nữa!

Bấy giờ “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy, Giang trưởng lão, “Hoàng Hà Song Quái”, “Thần Tích Ông” Phùng Công Phàm và huynh đệ “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn, Tô Tĩnh Nhân và Tư Đồ Linh cũng đã tới “Đan Tâm Trại” hai ngày trước đó. Ngoài ra còn có “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn cũng đi cùng đoàn.